

Virksomhed fra Præstens Side slet ikke nytter, det vil slet ikke nytte det Allermindste, om Præsten fører den strengeste Control med det Mandelige, han kan dog ikke bringe et Barn videre i den Sag, selv om han instruerede Lærere og Sogneforstanderskaberne om, at der skal læres en heel Deel i denne Retning; ja, om han og derved kunde faae proppet hele Biblen i Barnets Hoved, saa vilde han dog ikke kunne give det et højere aandeligt Opsyng, hvorved det moraliske Liv blev fremkaldt til Livskraft, skøndt det kunde være lige godt og lige velopdraget i aandelig Henseende. Men hvad jeg troer, at der fornemmelig skal lægges an paa, naar Præsten skal føre et saadant Tilsyn, det skulde være og sigte derhen, at han derved fremkaldte en Dannelse, der kunde gjøre ham til Borger og Menneske; thi, naar man først er bleven et virkelig Menneske, saa kunde det maaskee være, at man kan komme til at tænke paa noget Højere og Mandeligt; men saalænge man lægger an paa at gjøre Barnet til et aandeligt Væsen, og det maaskee ikke engang er blevet et rigtigt Menneske, da troer jeg virkelig ikke, at Præstens Virksomhed i saa Henseende kan have nogen Betydning.

Jeg skal nu for Diebliffet ikke udtale mig videre angaaende denne Sag, men slutte med det Ønske, at Sagen maa gaae til et Udvalg til yderligere Behandling, men at vi dog ikke bør give for meget efter for Regjeringens Villie i den Henseende, til en altfor høj Censur til Valgene.

H. M. Petersen: Hvad der nærmest har foranlediget mig til at begjære Ordet i denne Sag, det er, at jeg for mit personlige Vedkommende staaer i et væsentligt andet Forhold til denne Sag end de øvrige Medlemmer her i Salen. (Stemmer: Saa!) Ja, jeg hører, man tvivler derom, og jeg skal derfor bemærke, at jeg er valgberettiget og valgbar til Folkethinget, men at jeg er saa uheldig, at jeg ikke har Forstand nok, eller hvad jeg skulde sige, ikke Hartkorn nok til at kunne deeltage i Communevalgene. Her er talt en Deel om, hvorvidt der skal være Censur eller ikke med Hensyn til Communevalgsystemet, og hvor denne Censur skulde være; det er min Mening, at der slet ikke bør være nogen Censur.

Jeg troer ikke, at der gives nogen naturlig Grændse, naar Talen er om et saadant Spørgsmaal, men at Valgsystemet burde omfatte enhver sig selv ernærende, ærlig Mand. Jeg kan heller ikke være enig med den sidste ærede Taler, naar han synes at ville vise os, at vi skulde holde fast paa, hvad vi med Hensyn til et vist Forhold ansee for rigtigt, og ikke give efter for Andres Anskuelse desangaaende; jeg troer, at der er stor Forskjel paa det Onstelige og Onaarlige. Det gjør mig ondt, at den ærede Indenrigsminister paa dette Trin ikke har udtalt sig nærmere om Sagen. Jeg troer imidlertid, at det fremgaaer af hans Uttringer, at der dog er noget Haab for os om at komme et lille Skridt videre paa den Bane, vi for 5 Aar siden have betraadt, og Andet er der, saavidt jeg kan skønne, ikke tilfigtet fra den ærede Forslagsstillers Side. Af den ærede Indenrigsministers Uttringer, da vi behandlede Sagen isommer, synes det i det Hele at fremgaae, at han nærede Frygt for, at, naar der blev givet den mindre Betsatte i Communen Leilighed til at deeltage i Valgene til Communen, vil han benytte denne Ret saaledes, at han blev for haard mod dem, som yde de større Bidrag; men jeg troer ikke, at det er Tilfældet, jeg troer ikke, at der i saa Henseende kan være nogen Frygt; det er idetmindste min Overbeviisning. Jeg skal ikke udtale mig videre angaaende Sagen; jeg havde væffet at sige noget Mere; men, da der allerede er talt saa Meget, troer jeg, det kan være nok.

Tscherning: Jeg skal ikke længe misbruge de ærede Medlemmers Tid. Der er imidlertid et Par Punkter, som jeg troer at maatte berøre i dette Dieblif. Det er mig meget kjær at høre, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), har givet sit Bisfald tilkjende med forskjellige af Lovens Grundlag. Hans Indvendinger have især gaaet imod Adskillelsen i 2 Dele af Valgerne. Han har sagt, saavidt jeg har forstaaet, at, om man ogsaa saafatte som Bestingelse for Communevalgene en vis Del af Communebidrag, saa skulde man dog lade alle de Bidragydende være Valgere, og, dersom man vilde sikkre Udfaldet af Valgene indenfor Formaal af den samme Art, som ligger i Loven,